

עמ"ת 58520/01/14 - מ. מ. א. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 58520-01-14 א. (עציר) נ' מדינת
ישראל
02 פברואר 2014

לפני כב' השופטת דנה מרשק מרום

העורר נגד המשיבה	מ. מ. א. (עציר) מדינת ישראל
------------------------	--------------------------------

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד ניר ליסטר

ב"כ המשיבה - עו"ד דקלה פוגל

העורר הובא

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עו"ד ליסטר מתבקש לא להרים את קולו על ב"כ המשיבה ובוודאי לא להתבטא באופן האמור, אשר לטעמי אינו מועיל למרשו.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בימ"ש השלום בראשל"צ (כב' השופט מזרחי), מיום 26/1/14, במסגרת תיק מ"ת 40111-01-14, בה נקבע קיומן של ראיות לכאורה ובהמשך נדחה עניינו של העורר ליום 10/2/14, לקבלת תסקיר אשר יבחן חלופת מעצר.

לטענת ב"כ העורר, קיים כרסום משמעותי בתשתית הראייתית; עוד טען בהרחבה, כי מדובר ב"בגיר צעיר" נעדר עבר פלילי, שמפקחים רבים התגייסו למענו, ויש לבחנם ולא להותיר את העורר במעצר עד לקבלת תסקיר.

עיינתי בחומר הראיות, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים. שוכנעתי, כי בדין קבע בימ"ש קמא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית, מוצקה. בימ"ש קמא ציין בצדק, כי הודעתה של המתלוננת מטום 16/1/14, הינה הודעה סדורה, המלמדת בנוסף על החשש שלה מפני העורר וכי הוא מסוגל לפגוע בה. לא מדובר בתשתית ראייתית של עדות מול עדות - אלא הודעת המתלוננת מחוזקת, כפי שקבע בימ"ש קמא, בהודעתה של א. נ., ובהתקשרות של המתלוננת למוקד 100, לרבות תכני דבריה המתועדים בתמליל.

לכל אלו מוסיפה אני את דוחות הפעולה של עדי תביעה 7 ו-9 התומכים בגרסת המתלוננת, לרבות לעניין מיקום הפגיעות (המתועדים אף בהערות חוקרת במהלך עדות המתלוננת).

בימ"ש קמא נכון היה לבדוק חלופת מעצר והחל בהתרשמות מהורי העורר. עלה, כי הורי העורר לא מסרו את מלוא המידע אודות הסתבכותם הקודמת בפלילים. למרות זאת, בימ"ש קמא הלך לקראת העורר ולא פסל אותם על הסף. עם זאת, מעמד זה הוא שהביא אותו, בין השאר, להורות על בדיקת עניינו של העורר בשירות המבחן.

אומר, כי עיון בחומר הראיות וכן בחוות הדעת הפסיכיאטרית, מבסס את קביעת בימ"ש קמא, כי לא ניתן להורות על שחרורו של העורר ללא בדיקה קפדנית - ומוסיפה אני, מקצועית - של שירות המבחן.

עיון בחומר הראיות מעלה מסוכנות של העורר למצער, כלפי המתלוננת, כאשר מדובר בהשתלשלות של התנהגות אלימה כלפי אשתו, לה הוא נשוי זמן קצר, המצויה בחודשי הריון. האמור בחווה"ד הפסיכיאטרית מחייב בדיקה מעמיקה של נסיבות העושה, בטרם ניתן יהיה לשקול שחרורו.

אשר על כן, ובמיוחד כשביהמ"ש קמא לא פסל את הורי העורר על הסף, ונוכח נסיבות הארועים ונסיבות העושה, אין מקום לשקול שחרורו של העורר בטרם בדיקה מקצועית, יסודית, של שירות המבחן.

לאור כל האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ב' אדר תשע"ד, 02/02/2014 במעמד הנוכחים.

דנה מרשק מרום, שופטת